

2. Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(1) PDEU – pomanjkljiva selektivnost

Po mnenju tožeče stranke ne gre niti za *de iure* niti za *de facto* selektivnost. Tudi če bi se izhajalo iz tega, da ima člen 22(c) ÖSG za posledico odstopanje od referenčnega sistema, se zdi, da je to odstopanje po logiki in notranji zgradbi sistema pospeševanja obnovljive električne energije upravičeno.

3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(1) PDEU – zloraba pooblastil

Če bi se predvideni ukrep kljub temu štelo za državno pomoč, bi po mnenju tožeče stranke spadal na področje uporabe smernic Skupnosti za državne pomoči, namenjene varstvu okolja. V vsakem primeru naj bi obstajala analogija med prijavljenim nadomestilom v skladu s členom 22(c) ÖSG in pravili za preučitev znižanj energijskih davkov, ki jih ureja pravo Skupnosti, v skladu s poglavjem 4 smernic. Predpise o izravnavi bi bilo treba posledično dovoliti na podlagi tovrstne analogije. Poleg analogne uporabe smernic bi si bilo mogoče predstavljati analogijo k členu 25 Uredbe o skupinskih izjemah.

4. Četrti tožbeni razlog: neenako obravnavanje konkurenčno enakih dejanskih stanj s strani Evropske komisije

Po mnenju tožeče stranke se postavlja vprašanje zakaj se konkurenčno primerljivi položaji – tukaj se opozarja na primerljivost med ÖSG in nemškim zakonom o obnovljivi električni energiji, zlasti glede ekonomskih in konkurenčnih učinkov – očitno obravnavajo različno. To naj bi bilo nezdržljivo s splošnim načelom enakega obravnavanja.

Pritožba, ki jo je 26. maja 2011 vložila Evropska komisija zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 15. marca 2011 v zadevi F-120/07, Strack proti Komisiji

(Zadeva T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers)

Druga stranka v postopku: Guido Strack (Köln, Nemčija)

Predloga

Pritožnica predlaga,

— naj se sodba Sodišča za uslužbence z dne 15. marca 2011 v zadevi F-120/07, Strack proti Komisiji, razveljavi;

— naj strankama naloži, da nosita svoje stroške, ki so nastali na prvi stopnji in v okviru te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe v bistvu navaja tri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije pri razlagi člena 4 Priloge V k Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi)

Prvič, Sodišče za uslužbence naj bi ob kršitvi prava Unije in ustaljene sodne prakse člen 4(1) Priloge V k Kadrovskim predpisom razlagalo tako, kot da prenos letnega dopusta pri dolgotrajni bolezni ne bi bil urejen.

2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije s pravno napačno določitvijo področja uporabe in pravnega učinka člena 1e(2) Kadrovskih predpisov

Drugič, Sodišče za uslužbence naj bi prav tako ob kršitvi prava Unije in ob pomanjkljivi obrazložitvi napačno razlagalo področje uporabe člena 1e(2) Kadrovskih predpisov kot splošno obveznost za institucije, da v zvezi z vsemi delovnimi pogoji glede varovanja zdravja za vse uslužbence zagotovijo vsaj standard iz direktiv, sprejetih na podlagi člena 153 PDEU. Namen člena 1e(2), ki je bil dodan v okviru reforme Kadrovskih predpisov leta 2004, pa naj bi bil le odpraviti praznino v Kadrovskih predpisih glede manjkajočih tehničnih določb o varovanju zdravja in varnosti uslužbencev na sedežih institucij (na primer: požarna varnost, nevarne snovi, prezračevanje, ergonomija itd.). Tako naj bi Kadrovski predpisi omogočali uporabo tehničnih minimalnih standardov iz direktiv oziroma določb iz nacionalnega prava za njihov prenos. Te določbe pa ni mogoče uporabiti za delovne pogoje glede prenosa letnega dopusta in nadomestila za neizrabljen letni dopust, ki jih je izčrpano uredil avtor Kadrovskih predpisov. Sodišče za uslužbence je s tako ugotovitvijo kršilo ne le določbe Kadrovskih predpisov in sodno prakso Sodišča, ampak tudi načelo pravne varnosti.

3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev postopka

Tretjič, Sodišče za uslužbence naj bi kršilo določbe postopka s tem, da je po uradni dolžnosti kot prvi tožbeni razlog preučilo kršitev člena 1e(2) Kadrovskih predpisov in da je *de facto* izključilo uporabo določbe Kadrovskih predpisov, ne da bi bil vložen ugovor nezakonitosti in ne da bi imela Svet in Parlament možnost udeležbe v postopku.